

Benådningen af Christen Larsen Skomager

Brev fra søsteren Mette Marie Larsdatter til Kongen:

Venstre spalte:

Vrensted, Børglum Herred, Hjørring Amt den 15. Febr. 1864.

Mette Marie Larsdatter ansøger allerunderdanigst om, at min i Horsens Tugthuus hensiddende Broder, Christen Larsen, maatte allernaadigst blive skjenket Friheden med den Forpligtigelse, at han forlader Landet og reiser til Amerika.

Til Kongen

Undertegnede vover allerunderdanigst at bønfalde Deres Maiestæt om, at De allernådigst vilde skjenke min i Horsens Tugthuus hensiddende ulykkelige Broder, Christen Larsen af Vrensted, Hjørring Amt, hans Frihed. Han blev i Aaret 1851 idømt Tugthuustraf paa Livstid for at have ladet sig forlokke af en gift Mand til i beruset Tilstand at ombringe dennes Kone.

Det var en gruelig Misgjerning, men han har alvorlig og hjertelig angret den, og det er mig bekjendt, at han for flere Aar siden paa Grund af hans gode Opførsel i Straffeanstalten blev allernådigst oversat til Forbedringshuusarbeide, hvorved der blev givet os Haab om, at han ved fortsat god Opførsel vilde gjenfaae sin Frihed.

Det er mig saa tungt at tænke paa min kjære stakkels Broder, som er saa ulykkelig, og det er mit inderlige Ønske, at min ydmyge Forbøn for ham maatte virke til at udløse ham af Fængslet. Han er nu 44 Aar gammel og besidder saa gode Evner og Kræfter, at han endnu selv kan fortjene sit Brød.

Det tilføies, at det er hans eget Ønske, naar Friheden maatte skjenkes ham, for bestandig at forlade Landet og søge sin Lykke i Amerika.

Jeg har det Haab, at han med den Forpligtelse saa meget snarere vil finde Naade og opnaae den attraaede Frihed, medens han endnu har Kræfter til at bryde sig en Vei i den fjerne Verdensdeel.

Alleunderdanigst,
Mette Marie Larsdatter
gift med Huusmand Peter Andreas Larsen i Vrensted By
m.f.P.

Nærværende allerunderdanigste Ansøgning om Frihed for Tughuusfangen Christen Larsen kan Vrensted og Thies Sogneforstanderskab, ligesom undertegnede Sognepræst, kun anbefale paa den Betingelse, at, dersom han allernaadigst frigives, han samtidig ifølge allerhøieste Befaling landsforvises til Amerika uden Forhaabning om at maatte vende tilbage hertil. Det bemærkes, at han dels af Vrensted–Thise Sognebeboere dels af Amtet i Hjørring vil blive understøttet til Overreisen til America.

Vrensted Præstegaard d 20de Februar 1864.

Hansen

Sognepræst for Vrensted og Thiese Menigheder.

Sogneforstanderskab

Hans Christian Ingerslev, Sognepræst i Boeslunde ved Korsør ansøge allerunderdanigst om allerhøist Benaadning for Livsfange Christen Larsen Vrenst. i Straffe Anstalten "Horsens Kjøbstad Boeslunde Præstegd d 26 Sept 1859.

Til Kongen!

Medens Undertegnede tidligere indtil Aar 1851, var Sognepræst for Vrensted og Thise Menighed i Hjøring Amt blev der i førstnævnte Sogn, af en der hjemmehørende Ungkarl, Christen Larsen, begaaet et Mord (i Aaret 1849), der, paa Grund af de særegne Forhold, under hvilke denne Forbrydelse blev udøvet, dog stiller selve Gjerningsmanden i et mindre brødefuldt Lys. - Den Myrdede, gift med Gaardmand Niels Christensen Bekgaard, var en for sine Udsvævelser berygtet Qvinde, hvem Manden alt flere Gange, dog uden personligen at deltage, havde forsøgt at faae aflivet, som det senere er bleven constateret

(manglende tekst)

ved Andres Medhjælp, at bringe det dertil, at Christen Larsen i en ophidset og halvberuset Tilstand, lagde Haand paa Konen, og kvalte hende. - Som Sjælesørger for den ulykkelige Morder, (i henved 1½ Aar besøgte jeg 1-2 Gange ugentlig ham og de øvrige Medskyldige i Hjøring Raadhuus Arrest) var jeg ikke blot Vidne til hans første Fortvivlelse over Gjerningen, men og til den oprigtige Anger, hvormed han efterhånden kom til Erkjendelse af den Sammenhæng om hans egen indre Fordærvelse, saa jeg ofte havde Møie med at trøste ham under den vedvarende Selvanklage og dybe Tungsindigheds Tilstand. - I de Aar, han siden har hensiddet som Livsfange, først i Viborg Tugthuus og derefter i Straffe Anstalten ved Horsens, har jeg jævnlig corresponderet med ham, tildels gjennem Fængsels-Inspecteuren og Præsten, og ved disses Meddelelse erfaret, at hans Forhold som Fange har været exemplarisk, men at hans Sindsstemning vedvarende er yderst nedtrykt, hvilket jeg har senest? stadfæstet? ved et Besøg hos den ulykkelige Fange i denne Sommer. Da det er min Overbeviisning, at han vilde gjøre værdig og Gud velbehagelig Brug af den Frihed, der ikke kan gives ham efter Loven, vove jeg allerunderdanigst at bønfalde Eders Majestæt om, at den maae skjænkes ham ved et allernaadigst Kongebrev, idet jeg tør hævde?, at han og af nævnte Straffe Anstalts ærede Bestyrelse vil blive anbefalet til allerhøist Benaadning. -

[Til forsiden](#)